

on temma palve, iffa ennam hakkab veel
saddama, ja tuul lähhääb kangenaks. Tee-
käia, nurrisemissega Jummal a vasto, läh-
hääb eddas, näab metsa liggi olevera, ja
rattab lotes, seal wähhe varjo sama. Agga
enne kui temma metsa saab, tulleb üks õo-
wel temma vasto, mottab ammo, panneb
mole peale, agga saddo olli ammopaela lõd-
waks menitanud, nool langeb teekäia ja-
gede ette maha.

Wata, rummal! ütleb üks heäl, eels se
saddune ilm olle nüüd sulle kassuks olnud?
Olleks hea ilm olnud, siis olleksid sa selle
noole läbbi surma sajad, mis nüüd ei woind
sulle kahjo tehha.

5. Se waene Wanna.

Üht Elehvanti todí ükskord laugelt vole-
valt Maalt meie liina, ja näideti rahva
pärrast. Iggaüks piddi pole Kubla maiks-
ma, kui ta tahtis tedda nähma sada. Min-
na wotsin sedda rahha kasa, ja lätsin Liina
wär-

wärratva ette, et ma la piddin selle Ella-
ja nähma sama. Minno eel käis üks wäggä
rikkas mees. Orgon on temma nimmi, ja
iggaüks teab, kui wäggä sitke temma on.
Enne kui meie veel Elaja liggi joudsime,
tulli meie vasto üks waene ellatand Rauk,
feik luud teminal wärrisesid wannuse pär-
rast, monned juuksed arvaste temma pea
peal, hopis hallid; siiski feikis temma pal-
les paistis sesuggune waggadus, et kui ta
ta ühiegi ep olleks pallunud, ommeti igga-
ühhe südda hallastusest piddi sullama. Oh!
pallus temma, hallastage minno peale! ei
mis olle middagi misga ma omma janno
lustutatassin. Rauaks ma kül ennam teil
waewuks ei olle, seit Jummal kül mottab
minno pärvet kuusda, ja peästab mind sur-
ma läbbi. Oh! armas Jummal! lasse
sedda silma pilka liggi jouda! Nenda räbis
se waene, agga mis vastas rikkas? Siin-
na wanna inimenne oled nenda ellatand,